

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTTKAY MENYHÉRT.
Helyettes szerkesztő:
BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2-50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

A gyöngyélet.

Valamikor, igaz, régen, úgy beszéltek édes hazánkról: „Extra Hungariam non est vita.“ Ez dicsekedés is volt, mert a másik kijelentés járt közelebb az igazsághoz, a mely így szólott: „Saját zsirjában fulad meg a magyar!“ Tudnivaló, mindkét kijelentés az élelem sokaságára vonatkozott, a miből mindenkoron bőven termelt hazánkban. A mi őseinkről pedig már a régi időkben megírta az a mértékletes olasz, a ki iszonyodva nézett végig a németek nagyétű és dözsölő lakomáin, hogy a magyar evés és italozás dolgában talán még a németeken is tultesz. Hogy nem csak őseink, talán még jó magunk is: a mai nemzedék nagy tisztelője vagyunk az asztal örömeinek, azt talán fölösleges is mondanunk kell. A régiek pedig mindenféle jó étellel és itallal eltelve azért kiáltották nagy elragadtatással: „Nincs élet másutt, csak Magyarországon!“

Hanem ez régen volt. Akkor tudnillik, mikor a legtorkosabb emberek állítása szerint magyar konyha a legzsirósabb, a magyar asztal görnyedt volt a hustól. Ekkor beszélték az irigyek: „Magyarország saját zsirjában fulad meg!“ Az ilyen asztról a bor is bőven folyt — Henczidától Bonczidáig. Volt mivel leöblíteni turkukat a mi őseinknek. Hal sohase volt *átkozott*, mert sohasem uszott a harmadik vizében. Bőven borral locsolták a gyomorban. Ha pénze nem is volt akkor se a magyarnak, de enni-inni való bőven kijutott.

Manapság a nagy vasutak és a közös vámterület és az osztrák iparcikkék bevezetése következtében asztalunk megkönnyebbült, hordónk kiüresedett. Pénzünk azelőtt se volt, igaz, no de most sines. Hust, különösen nagy városban, még jobbmodu ember is ritkán eszik. Bor itt-amott vendégképen száll asztalunkra. A mi Kánaánunk, a mely állítólag tejjel-mézzel foly. hiába terem, még ha terem is. A végrehajtó forog az asz-

tag körül . . . A föld, ez a magyar föld a német markában van. az adott egy-pár ezernyi milióeska kölesönt.

Igy változott meg az idők járása fölöttünk! Ugy mondják, sovány asztal, kövér erszény! Nálunk az asztal is megsoványodott, de az erszényt is megütötte a laposguta. Csakhogy abból a körülményből, hogy a nagy lakomázások ideje lejárt, egyéb is következik. A belföldi borfogyasztás is kisebb lett, s ezzel is oda jutottunk, hogy termékeink ára még kisebb lett, a mit az egész ország megsínylett, mert Magyarország első sorban földmivelő ország.

És evvel egy másik furcsa dolog is van kapcsolatban. Mindennek ellenére a magyar ember életmódja a legdrágább a világon. Még az olyan országban is, a hol nem termelhetnek annyit se, mint a mennyit az ország elfogyaszt, tehát az ország már az élelmi szerek dolgában is bevitelre van szorulva, sokkal olcsóbban élnek az emberek. Svajcz legnagyobb városaiban teszem föl olcsóbb a hus, mint Magyarország fő és nagyobb városaiban, pedig oda a marhát Olaszországból viszik. De úgy van ez Franciaországban, sőt Németország legnagyobb részében.

De mit szólunk a borfogyasztásról? Ha ez így megy Magyarországon, ma-holnap megszűnik a borfogyasztás. Mert ugyan hány ember kap arra kedvet, hogy 40—50 kron vizet hozasson a kocsmából vagy még annál rosszabbat, hamisított bort, méregkeverést. A dolog annál bolondabb, mert általános a panasz a termelők részéről, hogy 12—15 krajczáron se akar sehogy se fogyni a bor-nak literje. Ki hallott ilyet: a termelő olcsón se adhat tul a borán, a fogyasztó pedig drága áron vásárol a kocsmárostól.

Bizonyos, annak, hogy a pinczében alusznak boraink, az is oka mert a borhamisítás még most is javában virágzik. De van egyéb nagy oka is. *Rengeteg fogyasztási adót* fizetünk mind a bortól

mind az élelmi szerektől. Csak is így lehet azt a furcsa állapotot megmagyarázni, hogy ott olcsóbb a hus, a hová marháinkat szállítják, mert nálunk az állam szedi le a tejfelt a különféle adó címén, a magyar ember asztalára csak savó kerül.

De lehet-e ez úgy sokáig? . . .

—ó.

Elkésett mozgalom.

A függetlenségi párt az önálló vámterület mellett az országos agitációt végre Zilahon megkezdette. Bizonyára úgy gondolkozott, hogy jobb később, mint soha. 1898. év óta most lép először pártunk a nagy eszme mellett komolyan sorompóba. Az idő nem várta a késlekedőket, a nemzet mély álmából nem ébredett. Egyszerűen azért, mert nem volt, ki felköltse.

A kormánypárt a nemzeti ébresztés szerepére tudvalévóleg soha, csak az elaltatásra vállalkozik. Nyugodj meg jó magyarom a sorsodban. A bécsi patentirozott isteni gondviselés bölcsen elintézi dolgaidat. A világon minden ország arra törekszik, hogy gazdaságilag függetlenítse magát idegenektől. Ipart teremt még a legsötétebb Bulgária is magának, hogy lakóinak foglalkozást tudjon adni és jólétet biztosítson nekik. Nekünk nem kell ipar, se nagy, se kicsi. Ott van az osztrák, dolgozik az helyettünk is. Mi viszonzásul termelünk nekik kenyeret és szent a béke. Milyen szép dolog is, hogy a „monarchiám“ két állama közgazdaságilag ilyen szépen kiegészíti egymást. Vámot vetünk a nyers-terményekre is, az ipariakra is, ha külföldről jön. Felemeljük a gabna árát 1 frttal, a minek nagyon örül gróf Károlyi Sándor, az agrárius-antiszemiták okos vezére. Felemeljük az ipari váموkat tisztesen, minek viszont az osztrákok örülnek. Egy-egy kicsit meghamisítjuk a Magyarország és Ausztria közti áru-

Aziskola-idényre

felhívom a n. é. közönség figyelmét **női divat, vászon, fehérnemű-áruházamra**, a hol mindennemű fiu- és leánygyermek kész **fehérneműek** óriási nagy választékban **gyári áron** szerezhetők be.

Ezen valóban kedvező vásárlási alkalmat a t. vevőközönség szives figyelmébe ajánlva, vagyok kiváló tisztelettel

ROSENBERG GYULA Miskolcz

Női divat, vászon és kelengye-áruház a színház épületben.

Szőnyeg-áruház a volt Makra-féle helyiség (Mahr K. urral szemben).

Kívánatra fehérnemű-árjegyzéket, valamint mintacollectiót ruhakelmék és minden más czikkből készséggel ingyen és bérmentve küldök.

Egyben van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy **julius hó 20-tól** kezdve, tekintettel az előre haladt idényre, az összes **nyári árukat** tetemesen **leszállított árban** árusítom; így **jó mosó oretonokat** a **18** krajczár, **valódi**, lúgban mosható **séphireket** a **30** krajczárért **meterenként**.

forralmi statisztikát, annak megbizonyítására, hogy az Ausztriába kivitt nyers-termények értéke egyenlő a behozott ipartermékek értékével. Kell-e több nekünk, hogy ne ébredjünk? S a kormány-sajtó olyan szépen kieszeli mind-azt, hogy gyönyörűség olvasni.

Ámde a soha sem hazudó élet megczáfolja a kormány-okoskodókat. Az ország szegényedik, népünk züllik, pusztul s a legalkotmányosabb és legszeretőbb uralkodó alatt az általános elégedettség hangos moraja kezd felzúgni. „Muss sein!“ mondják Ischlben, a ránk annyi átkot hozó Ischlben, s a magyar, e született szolgafaj, vakon engedelmeskedik. Javainkkal, jogainkkal úgy rendelkeznek Ischlben, a hogyan akarnak. És nincs, ki e korban megálljt kiáltson az örökös formulázásra, a nemzet jogainak elkobzására. Hiányzik az országházból az erélyes ellenzéki szellem, melynek hivatása a nemzeti éberség állandó izgatása.

Igen, hiányzik 1895. óta. Valami lanyha engedékenység ült ez időtől kezdve a függetlenségi ellenzék lelkekre. Szörnyen európaiak lettünk a simaságban. Nagyok nagy elhatározást a párt kebelében nem érlelnek. Régen ész és fel-lángoló hev nyilatkozott meg küzdelmeinkben, mely gyújtott és meggyőzött s nem egyszer távolított el félelmes akadályokat a nemzet utjából. Lehetetlenné tette a véderő vitában a híres 14. §-t, melynek megalkotásával a „legalkotmányosabb“ csapást mérték volna az alkotmányra. A függetlenségi párt tette lehetetlenné Tisza Kálmánt, ki elvégre is, nem volt rosszabb, mint Széll Kálmán, a szemfényvesztés és a formulák e nagy mestere. Régen volt erő, elszántság a függetlenségi pártban, mely felfelé és lefelé egyaránt imponált. Mindez 1895. óta alaposan oda van.

A jelenlegi függetlenségi párt, a maga lanyhaságával arra sem képes, hogy az országban lüktető erős ellenzéki szellemet a nemzet javára és saját céljaira kihasználja. Az általános elkoldusodás, az anyagi züllés e napjaiban milyen könnyű lett volna a nemzet véérébe bevinni azokat a nagy és mégis egyszerű igazságokat, melyek az önálló vámterület megvonását indokolják. *Csak hogy idejekorán kellett volna kezdeni, még a kereskedelmi szerződések lejárása előtt.* Akkor lett volna eredménye, most már jó ideig alig lehet. Mert a szerződés megkötése, a magyar érdekek feláldozásával 10 évre máris biztosítva van.

Annai ideje hirdetik, hogy a függetlenségi párt akciókat akar indítani a gazdasági önállóság mellett, hogy már kezdtünk nem hinni benne. Ez a nagy halogatás vád a párt ellen. Az idő, az alkalommal egyetemben, elszaladt. Az osztrák megtagadta a kiegyezés megkötését, tehát tiszta jogalapunk volt az önálló vámterület felállítására. Ha valaha, most volt ideje, hogy hazánk függetlenségének alapját lerakjuk. Az uralkodó ugyan nem akarta és nem akarja a magyar közgazdaság függetlenségét, de a talpraállított, egységes nemzeti erővel szemben a király is kénytelen lett volna engedni. Mert a csillagokban nincsen megírva, hogy mindig csak a nemzetnek kell meghajolni és soha a királynak. Mikor nem engedett a nemzet a 67 óta s mikor engedett a király a nemzet akaratának? Ideje már, hogy egyszer a tömeg vágyai is érvényesüljenek, mert ha rolyton elfojtják a „legfőbb akarat“ örökös hangoztatásával, előbb-utóbb nagy baj lesz belőle.

Az országban elszórva, szervezetlenül lappangó ellenzéki hangulat kihasználására alkalmi is, ideje is volt hát a

függetlenségi pártnak. Nem tette. Közgazdasági frázisokat igen, de mélyebb tudást az önálló vámterület mellett nem vitt harcra. A nép bizalma — legyünk őszinték — ezek miatt kezd bennünk megrendülni. Az élelmes szocialisták és szociál-demokraták tábora egyre szaporodik és a mi sajnós, pártunkból toborozzák hűveiket. Nem csoda. Nálunk a mandátumhoz jutottak legnagyobb része, ha célzott ért, öt éven át nem tartja érdemesnek érintkezni a néppel.

Ugy látszik, az önálló vámterületből 10 évig már semmi sem lesz. Széll vagy megkötö a kiegyezést, vagy pedig elformulázza, a mi egyre megy. Am a függetlenségi párt, ha későre indította is az akciókat, most már folytassa teljes erélyvel és hozza helyre a mulasztást. A magyar lassu gondolkodásába nehezen vernek gyökeret jobb meggyőződések. Tíz év bizonyára kell arra, míg közönségünk megérti, hogy buzánknak legtermészetesebb, legállandóbb fogyasztója nem a külföldi piac, de az a gyári munkás, ki hazai gyárban dolgozik és itt költi el a keresményét. Ha már belekezdett a párt az akcióba, szünete ne legyen annak soha, de lelkesedéssel, ügybuzgósággal kell folytatni mindaddig, míg az eredmény: az önálló vámterület végre élő valósággá lesz.

— **Értekezlet.** *Pallaghy* Béla h.-polgármester csütörtök délután 5 órakor bizalmas értekezletet tartott néhány kiválóbb képviselő testületi taggal, a mely értekezlet tárgyat a városnak a Kossuth-ünnepen való részvétele, illetve a város által rendezendő Kossuth emlék-ünnep képezte. Az értekezlet az elnöklő h.-polgármester indítványát mindenben elfogadta. A tegnapi közgyűlés a bemutatott ünnepély-tervezethez csekély módosítással szintén hozzájárult, s így az országos ünnepélyben városunk is méltóképen részt fog venni.

TÁRCZA.

A diadalünnep.

— A „Szabadság“ eredeti tárczája. —

— Schiller után. —

— Irta: *Simon János.* —

Elsülyedt Priam hatalma,
Trója porlik, füstölög;
Drága kincseket rabolva
A diadalmas görög
Már evez hosszú hajókon
A Hellészpont partinál;
Messze még az üdvadó hon
S képzetük már benne jár.
Gyujtsatok vidám danára,
Mert hajónk már arra tart,
Hol kies hellászi part
Int felénk, öblébe várva.

Trója nője hosszú sorba
Kusza hajjal ott zokog,
Oda csap mind sápadozva,
Hol a vérző sziv dobog.
Az öröm vidám zajába
Jaj-szókat vegyitenek,
Mély panaszszal sirdogálva
Porba dől honuk felett.

Drága föld, az Isten áldjon!
Szép hazám határirúl
Messze visz a győztes úr.
... Óh mi jó a tulvilágon!

És az Isteneknek ottan
Áldozik Kalchász, a pap;
Hívja Pallászt, a ki mostan
Épít, majd dönt várakat,
Neptunuszt, ki habkezelével
A földet karolja át
S Zeust, ki a vést küldi széjjel
S rázza égisz-paizsát.
Már kiviva, már kiküzdve
A szilaj, nehéz tusa,
Kerek tíz év elfuta
S Trója meghódolt, a büszke.

Hős vezére Achajának
Szemlét tart csapatjain,
Kik alatta harcra szálltak
A Szkamander partjain.
Atreusz fiának arcza
Bánatosra változa:
Sok népet hozott a harcra
S mily kevéssel tér haza.
Nosza, vigan énekeljen,
Ki honába visszajő,
Hiszen arra int jövő,
Kit kimélt csatán az ellen.

Nyugtot mindnyájunk azonban
Tűzhelyénél sem talál,
Maglehet, hogy ránk titokban
Gyilkosoknak tőre vár.
Kit nem ért a baj csatákba,
Otthon átdőfék szivét. —
Mond Ulissz, jövőbe látva
S aggódón tekintve szét.
Boldog, kihez élte párja
Hű volt távollétiben,
Mert hamis a gyöngye nem
S a Rossz mindig újra vágya.

Atreuszfi újra látva
Ifju, szép nejét, örül,
Kéjjel fűzi két karját a
Hófehér kebel körül.
Szörnyü bűnökét keményen
Sujtoló boszu követ:
Igy itélnek fenn az égben
Zeusz alatt az Istenek.
Rossznak rossz leend a vége;
A gonosztevő fajon
Boszut áll Zeusz nagyon
S bölcs, igaz, mit ő itéle.

Annak, kit kegyelt a végzet
— Oineusz magzatja szól —
Illő, hogy zengjen dicsének
Az egekbe — ajkiról.

Megyei és városi ügyek.

Városi közgyűlés.

Kánikulla van. Künn alig lebben a szellő is, az izzó nap vakítóan tűz alá, szinte az aszfalt is olvad a hőségtől; csak természetes hát, hogy a tisztelt városatyák alig szállingóznak az ülésre. Választás sincs, érdekes tárgysorozat sincs, s így esik, hogy három órakor még csak három városatya sokadalmaskodik a nagyteremben. S ezután is jó ideig csak egyesével szállingóznak a képviselő urak, úgy hogy mikor a szomszédos polgármesteri szobából a tanács-tagok bepillantanak a terembe, csodálkozva kapják vissza a fejüket, nem tudva mire vélni a nagy ürességet.

Azonban a terem lassanként telni kezd. A főkapitány érdekes, férfias feje is megjelenik. *Bizony* Ákos komoly alakja megjelen, belép *Kozma* Elek. s utána *Pallaghy* Béla, a ki rögtön az ideiglenes trónjára lép, s megnyitja az ülést.

Az ülés legelején dr. *Marko* László hosszabb beszédben méltányolva a szeptember hó 19-ik napjának jelentőségét, indítványt tesz, hogy a h. polgármester mellé egy bizottság jelöltesse ki Kossuth Lajos születésnapjának 100-ik évfordulója alkalmából rendezendő ünnepély tervezetének kidolgozására.

Dr. *Markó* László éljenzéssel fogadott beszéde után *Hercz* Sándor kért szót, és indítványozza, hogy indíttassék mozgalom azon czélból, hogy ha a vasuti igazgatóság csakugyan létesítenék, annak felállítása idején illetékes helyen Miskolcz városának érdekei is képviselve legyenek. Ezen czélból egy értekezlet összehívását indítványozza.

Ennek elfogadása után elnöklő polgármester bejelenti Erdélyi Gyula halálát. A városi tanács jelentése olvastatott föl a f. 1902. év II. felére vonatkozó költség fedezése tárgyában. *Nagy* Elek hosszabb be-

szédben fejti ki, hogy az előfordult költség-többletet ne póttadóval fedezzék, hanem az ideiglenes állami adómentességet élvező házakra kivetett községi adóval. *Kovács* József pártolja *Nagy* Elek javaslatát, míg *Bizony* Ákos jövőre bár megszívlelendőnek tartja az indítványt, de a mostani időközi hiány fedezésére a póttadó emelését ajánlja.

Kozma Elek szintén a póttadó emelését ajánlja, mire a közgyűlés a *Bizony* Ákos indítványát fogadja el, vagyis hogy a tanácsi javaslat szerint a teher a póttadó emelése által fedeztessék, míg másrésről egy bizottság küldessék ki annak tanulmányozására, hogy az állami adómentességet élvező új épületek községi póttadóval megterhelhetők-e?

Olvastatott ezután *Rosenfeld* F. és társa köveztvám bérlő folyamodványa a bér hátrálék után eső késedelmi kamatok elengedése tárgyában. Többekhez szóllása után *Katona* József és *Lichtenstein* László indítványára a gyűlés a folyamodványt a pénzügyi bizottság elé utasítja.

Olvastatott ezután Borsodvármegye elutasító végzése a *Kovács* Lajos polgármesterré történt választása ellen beadott felebbezésekre vonatkozólag. A közgyűlés az elutasító végzést tudomásul veszi.

Olvastatott a zenei bizottság jelentése a városi zeneiskolában egy segédtanári állás szervezése és két zongora beszerzése tárgyában, a mely előterjesztést a közgyűlés vita nélkül elfogad, valamint elengedi özv. Erdélyi Gyulánának a férje által előlegül fölvert 50 koronát.

Tudomásul veszi a közgyűlés, hogy a *Fliegel* László 700 korona működési pótlékát a vár megye jóváhagyta.

Végül *Szombati* László, *Schwalb* Ármin, *Kobek* József és *Weisz* Jakab városi tisztviselőknak engedélyez a közgyűlés 5, illetve 6 heti szabadságot, s ezzel az ülés véget ér.

UJDONSÁGOK.

Egyházkerületi közgyűlés.

A tiszai ág. hitv. evang. egyházkerület *Zelenka* Pál püspök és *Szent-Iványi* Árpád kerületi felügyelő elnöklete alatt csütörtökön, e hó 21-én Miskolczon tartotta meg évi közgyűlését, melyre a kerület papi és világi férfiai nagy számban jöttek össze.

A gyűlést az evang. egyház templomában tartották meg, a hol *Glauz* Pál főesperes, kerületi főjegyző buzgó imája után kezdetét vette a tanácskozás.

A gyűlést *Szent-Iványi* Árpád felügyelő nagyhatású beszéddel nyitotta meg, melyben kijelentette, hogy az 1848. évi XX-ik törvénycíkket egyháza létét biztosító alaptörvénynek tekinti s egyházának e törvény szellemében való fokozatos segítézését az államkormány és a törvényhozásra nézve a protestáns egyházak iránt tartozó mellőzhetlen feladatnak ismeri.

A megnyitó beszédet rendkívül zajos éljenzéssel fogadta a közgyűlés, mely után *Zelenka* Pál püspök, *Kubinyi* Géza és dr. *Mesko* László egyházmegyei felügyelők lelkes beszédben méltányolták *Szent-Iványi* Árpád nagy érdemeit s tüntető ovációkban szavaztak bizalmat a mindenki által tisztelt és szeretett felügyelőnek.

Ezután *Zelenka* Pál püspök olvasta fel feszült figyelem között püspöki jelentését, mely a kerület egyházi életének hü tükrét tárta a hallgató közönség elé.

A közgyűlés hálás köszönettel és elismeréssel veszi a püspök jelentését tudomásul; azt egész terjedelemben jegyzőkönyvébe iktatja; s azon részét, melyben az 1848. 20 ik t. cz. végrehajtásának módozatait a legfőbb irányelvekben megjelöli, becses anyagnak nevezi; tagjainak leiető figyelmébe ajánlja és egy bizottság elé utasítja, a mely annak részleteibe bocsájtkozván, részletes

Nem érdem s tetszés szerint van
Osztoztatva itt a rész:
Patriklosz már rég a sirban
S visszatérem Therszitész.

Mert a végzet hunyt szemekkel
Hint kétes jövőt elénk,
Kinek — osztályrészeként
Élet jut, az nyertes ember.

Sok derék hős eltemetve...
Jó testvérem, általunk
Légy örökké ünnepelve,
Ki valál kő-támaszunk.
Az égő görög hajókra
Hős karod hozott segílyt,
Mégis Ulisszész, a róka
Nyerte Achill fegyverét.

Csendesen pihenj a földben!
Nem birt ellenség veled,
Hős Ajász, csak önzeked.
Óh, mit is tével dühödben?

Achillész fényes nevének
Borral áldozik fia:
Tőlem zeng felém dicsének,
Hősök legnagyobbika!
Mindennél, mit ad az élet
A dicsőség többet ér:
Tested az enyészeté lett,
Hirneved örökre él.

Népek ajkán dal dicséri
Messze csillogó neved;
Bár rövid volt életed,
Halva fogsz örökre élni.

Bár nincsen dicsérve lanton
Az agyon sebzett vitéz,
Hős nevé tisztelem mondok
— Igyen szól Diómedész —
Hectórnak, ki házi oltárt
Védve halt meg hősileg.
Hir ugyan reánk nagyobb vár,
Ám a czél ott diszesebb.
Ellenség is tisztelettel
Őrzi annak szent nevét,
A ki — védve tűzhelyét —
Bátor férfiként esett el.

Nesztor, a vénsége mellett
Vig kedélyű jó barát
A lombkoszoruzta kelyhet
Hekubának nyújtja át:
Bort igyék, ki búban éle!
Bút tüzes bor eltemet,
Oly csodás Bachusz növénye:
Meggyógyit minden sebet.
Bort igyék, ki búban éle,
Bút tüzes bor eltemet,
Meggyógyit minden sebet,
Oly csodás Bachusz növénye.

Mert Nióbe is, ki ellen
Bősz haraggal volt az ég,
Kenyeret izelve, menten
Felvidult s nem könyezék.
Mert mig az élet nedűje
Zúgva cserg az ajkakon,
A Léthében elmerülve
Vesztég ül a fájdalom.
A mig az élet nedűje
Ajkaikon zugva cserg,
Ott szenderg a bú, keserv
A Léthében elmerülve.

S Istentől meghihetődve,
Jós lélekkel így felel
— Látva, hogy a füst előtte
Szép honából szálla fel —:
Füst minden lény itt a földön;
Mint a pára gőzölög,
Tűn' a semmiségbe rögtön, —
Csak az istenség örök.

Lovon, vagy hajóba vélünk
Folyton jár ezernyi vész,
Nem tudjuk: holnap mi lesz?
Ép azért ma vigan éljünk!

javaslatot lesz hivatva kidolgozni, annak idejében a kormány elé leendő juttatás végett.

Több közigazgatási ügy elintézése után a közgyűlést déli 12 órakor felfüggesztették s a közgyűlési tagok a miskolczi ev. egyház számos tagjával a „Korona“ disztermében közebére gyűltek össze, melyen Kun Bertalan ev. ref. püspökünk is részt vett. A közebén a pohárköszöntők hosszú sora indult meg. *Szentiványi* Árpád Ő felsége a királyra, *Glauz* Pál egyházkerületi főjegyző és főesperes Szentiványi Árpádra, dr. *Marko* Sándor világi főjegyző Zelenka Pál püspökre, *Hámos* László gömöri főispán Kun Bertalan ev. ref. püspökre; — *Kun* Bertalan utalva püspöktársának 36 éves baráti együttműködésére, — a két testvér-egyház közötti szeretetteljes közreműködésre; — dr. *Zelenka* Lajos kerületi világi jegyző *Hámos* László gömöri főispánra; — dr. *Szánthó* Gyula ker. jegyző a két püspökre; *Májerszky* Béla a jegyzői karra, *Draskóczy* eperjesi lelkész Radvány István, Kulcsár Károly és dr. *Markó* Lászlóra, — mint a miskolczi egyház világi vezetőire mondtak sikerült pohárköszöntőket.

— **Személyi hír.** *Bizony* Ákos. városunk északi kerületének országgyűlési képviselője, pártunk nagyérdemű elnöke, a bártfai fürdőből tegnap délután hazaérkezett.

— **Kossuth mauzoleum.** Végre hosszas pihenés után a főváros is megtette az első lépést, hogy a Kossuth Lajos sírja fölé az ideiglenes síremlék helyett a tervezett mauzoleumot fölállítsa. Szeptember 19-ikén, a Kossuth Lajos születésének századik évfordulóján rendezendő országos ünnepen tesz ki le a sír fölé az első alapkövet, s ez alapkövetételre Borsodvármegye a napokban kapta meg a főváros meghívóját. Mindenestre ugy ez. mint a később fölállítandó Kossuth és Szabadság szobor nagyban hozzá fogunk járulni, hogy Budapest magyar jellegét kiemelje, s hatalmas tényező lesz arra, hogy a főváros lakosságának ma még elég gyenge foku nemzeti érzését erősítse.

— **Esküvő.** *Hercz* László helybeli kereskedő bájos leányát, *Hercz* Ionka urhölgyet csütörtök délután vezette oltárhoz *Gémes* Imre szombathelyi gépészmérnök. Az esküvő a Kazinczy utcai izr. templomban folyt le, a mely ez alkalomból egészen megtelt díszes közönséggel.

— **Eljegyzések.** *Bartus* Ferencz, a Duna biztosító társulat tisztviselője eljegyezte *Güttl* Ilona urhölgyet, *Güttl* Mátyás máv. főraktárnok leányát. — ifj. *Hodzsár* Antal, szolnoki nagyiparos holnap, szombaton tartja eljegyzését *Karla* Bertalan nagyiparos fogadott leányával *Rác* Lina urhölgygyel.

— **A miskolczi műbarátok köre.** Városunkban egy nemes czélu egyesület alakításán fáradozik egynehány lelkes ember: egy műpártoló kört akarnak alapítani, a melynek az lesz a célja, hogy a befolyó tagdíjakból és más jövedelmekből műtárgyakat vásároljon a kör, s ilyen formán a magyar művészetnek legyen támogatója. A megvett képeket és más művészi becsü tárgyakat pedig a tagok között sorsolják ki, a kik aztán ilyen módon csekély áldozattal jutnának értékes dolgok birtokába. Kívánatos lenne, ha e kör mentől előbb s mentől nagyobb számú tagokkal alakulna; s hozzá járulna ahhoz, hogy a miskolczi társadalmi élet tudományos és művészi irányban is változatosabb és élénkebb lenne.

— **Lelkészcseréltetés.** Az alsó-borsodi ev. ref. egyházmege kebelébe tartozó porosz-lói egyházban *Kerekes* József elhunytával megüresedett lelkészi állást vasárnap töltötték be választás útján. Az egyház hívei szótöbbséggel *Gaál* Ferencz lelkészt, a ki pár évvel ezelőtt miskolczi segédlelkész volt, — választották meg.

— **Az 1848/49-es muzeum-ot** tömegesen látogatták meg az ág. ev. lelkészek, a kik a mostanában lefolyt egyházyűlésre jöttek városunkba. Igazán szépjérdeklődést mutattak szabadságharcunk ezen érdekes gyűjteménye iránt. Általános érdeklődéssel s nem minden meghatottság nélkül csoportosultak össze Rázga Pál pozsonyi ág. ev. lelkész kivégzését ábrázoló festményénél. A kép Rázga Pál pozsonyi lelkészt ábrázolja, a mint bitófáját maga viszi fel a város mellett fekvő szamar hegyre, a hol kivégzik. Mellette halad az oszt rák hóhér és a kivégzések nélkülözhetetlen alakja, a cigány. A szerencsétlen lelkészt felesége és hat apró gyermeke követi. Rázga Pál Nagyváradi mostani polgármesterének nagybátyja volt. Nem kisebb érdeklődést keltett az olmtüzi foglyok arcképgyűjteménye, a melyet *Berzesny* Lénárd ezredes festett, vagy rajzolt az olmtüzi börtönben. E gyűjtemény nem annyira mint erekiye kincs s érdekes az egyes képek hátoldalán az összes rabtársak kritikája, a mely „Igen jó“ — „Hasonlit“ — „Kevésbé hasonlit“ stb. rövid kifejezésekben nyilvánul. Ujból becses figyelmébe ajánljuk t. olvasóinknak e becses gyűjtemény megtekintését.

— **Névmagyarosítás.** *Schneller* József miskolczi lakos Jenő és *Boriska* kiskoru gyermekeivel nevével belügyminiszteri engedéllyel „Borsodi“-ra változtatta.

— **Országos molnárkongresszus.** Folyó évi szeptember hó 7. és 8. napján taratják meg Budapesten az Országos molnárkongresszus az alábbi tárgysorozattal:

1. kongresszus ünnepélyes megnyitása szeptember 7-én (vasárnap) a Royal-szálloda disztermében délelőtt 9 órakor.

2. Javaslat és tanácskozás az egyöntetű vámolásról.

3. A porlás — páholás — százalékanak egyöntetű megállapítása.

4. A kocsisz (csuvarozás, őrlendő gabona összehordása) megszüntetése a tisztességtelen verseny törvényének keretében.

Délután 2 órakor közös ebéd a Royal-szálloda földszinti nagytermében.

Hétfőn, szeptember 9. (Kisasszony nap) d. e 9 órakor:

5. A molnárság gyakorlásának képesítéséhez kötése a jövőben.

6. Telepengedélyek esetleges és lehető korlátozása.

7. Molnáriskola és szaktanfolyamok.

8. A vízjogi törvény revíziója malomipari szempontból.

9. Tarifális, biztosítási és adózási visszasságok.

10. Kapcsolat a hazai kereskedelmi malomokkal és közgazdasági tényezőkkel.

11. Vasárnapi munkaszünet kérdése.

Délután monstre küldöttségek tisztelgése a földmívelésügyi miniszter urnál. Országos Molnáregyesület megalkotása csak akkor vétetik fel a programba, ha azt a kongresszus kívánja. Az érdekelt malomtulajdonosok és bérlők felkértek, hogy a „Molnárok Lapja“ címére (Budapest, VII. Kerepesi-ut 50.) mielőbb tudassák, hogy biztosan megjelennek-e és egyuttal tudassák az indulási vasuti állomást is, hogy a kedvezményes vasuti menetjegy váltására jogosító és kongresszusi tagsági igazolványt idejekorán megkapják, mert azt külön ki kell állítani. A budapesti szállodákban az igazolvány felmutatása mellett 20 százalék árengedményt kapnak a kongresszusi tagok és más mindenféle kedvezményről is gondoskodva van, hogy a Budapestre való utazás olcsó és kellemes legyen. Reméljük, hogy minden hazai érdekelt fél meg fog azon jelenni, a ki a kongresszus hasznát fel tudja fogni. Tagsági díj nincsen.

— **Elementek.** A helybeli 65-ik cs. és kir. gyalogezred tegnap hajnalban indult el a nagy gyakorlatokra. Az ezred *Sály* alatt találkozik az egri 5. sz. gyalogezreddel, hol vele megütközik. Ezredünk az ütközet után Eger felé folytatja útját, míg az egri 5. sz.

gyalogezred ma, e hó 23-án délután Miskolcra vonul be egy napi itt-tartózkodásra.

— **Turista kirándulás.** A borsodi bükk-egylet augusztus 24-én, vasárnap, egész napos kirándulást rendez. Utirány: Miskolc, Diósgyőr, Bethlen-ut, Királykut, Kecskelyuk, Felsőforrás, Dolkatető, Bethlen-ut, Diósgyőr, Miskolc. Az ut hossza kb. 26 km. Indulás reggel 7 órakor az Erzsébet-térről. Élelmet mindenki magával hoz. Vezető: *Leszih* Andor.

— **Ujtás a postánál.** A kereskedelmi miniszteriumban érdekes terv megvalósítását készítik elő. Arról van ugyanis szó, hogy a posta- és táviró-segédtszti állásokat megszüntetik, úgy hogy már az idén nem is lesz segédtszti tanfolyam. Ezentul a posta ugyszólván nevelni fogja magának a segédtsztiakat, még pedig olyképen, hogy — berlini mintára — fölvesznek bizonyos számú olyan ifjakat, a kik a középiskola négy alsó osztályát elvégezték, azután beosztják a kezelés különböző ágazataiba. Ezek a tanulók az első évben nem kapnak semmiféle fizetést; egy év multán azok, a kik bizonyos ügyességre tettek szert s jó magaviseletűek, amit a főnöknek írásban tanusítani kell, havi 30 korona fizetést kapnak s ha második évben is beváltak, a harmadik évben fizetésük 20 koronával emelkedik. A negyedik évben tehát körülbelül 17—18 éves korban, az igazgatóság delegáltjai előtt, mint már praktikus postások segédtszti vizsgálat alá becsáttatnak s ha ezt leteszik, akkor havi 66 korona 66 fillért kapnak. ez a fizetés aztán a szolgálati idő arányában 1600 koronáig emelkedik. A kereskedelmi kormány most kérdést intézett a posta- és táviróigazgatósághoz, hogy körülbelül hány fiu fölvételére volna szükség. A kereskedelmi miniszter ez ujtás fogamatba vételénél a gazdasági szempont vezet.

— **Értesítés.** A miskolczi ev. ref. egyház összes elemi iskoláiban a beiratások szept. 1-én kezdődnek, a tanítások pedig 8-án kezdenek meg.

— **Ösmerkedés.** Szörnyű savanyu arczot vágott a hosszabbik legény a rendőrségnél.

— No mi bajod, hé? — kérdi tőle a kapitány.

A hosszabbik rámutatott a kurtábbikra.

— Az Elet tükrében mulattam, osztán ez a nem is tudom ki oda ugrott hozzám és pofon ütött, pedig soha életemben nem is laktam ott.

— Igaz ez?

A kurtábbik egyet ráutott a vállán.

— Hájszen, igaz. Én nem láttam ezt a legényt soha. Nem is gyűlölöm, még szeretem, mert szépen dalol.

— Mért ütötted hát pofon?

— Meg akartam vele *ösmerkedni*.

— **Öngyilkosági kísérlet.** *Schwartz* Dávid miskolczi lakos szerdán este egy szirma-utcai korcsmában egy örízetlen pillanatban gyufa oldatot ivott. Az eszméletlenül összeesett embert az Erzsébet közpórházba szállították be.

— **Lopás.** Eddig még csak Budapesten történt meg, hogy egyszer egy házat, más alkalommal pedig egy egész utcát, jobban mondva egy utca burkolatját lopták el a szemfüles tolvajok. Tekintettel azonban arra, hogy a tolvajvilágban is napról-napra nehezebb a megélhetés a folyton növekvő konkurrenzia miatt, — az említett példák a vidéken is csakhamar követőkre találnak. Nálunk *Szent* István napján próbálkozott meg egy foglalkozás nélküli csavargó egy ilyen szabásu üzlettel; kísérletén azonban rajta vesztett, mert a munkaszünet meg nem tartása miatt a rendőr nyakon csipte, s csak később sült ki aztán, hogy a derék atyafi lopni akart. Egy *Tárkány*-utcai épülő ház előtt levő különféle építkezési anyagokat akarta ugyanis egy legény megdezsmálni, de rajta vesztett, s most a rendőrségi czeláiban elmélkedhetik arról, hogy munkaszünetkor még lopni sem szabad.

— **Pórujárta pinczér.** Egy gyalogos közvitéz tért be a napokban a vendéglőbe mutatni, hogy pedig az „extra mundért” a vendégek is lássák, azért levetette a köpönyegét és a czipora testhez álló díszkabátban ült az asztal mellé. Sokáig itta már imádott Bős-kéjével együtt a hegy levét, mikor a pinczér hozzájött s arra kérte, hogy adná oda neki a köpönyegét, a sapkát és a panganétot, hogy felöltözzék bakának s úgy járjon egy kevés ideig végig az utcán. A baka beleegyezett ebbe, a pinczér gyorsan magára vette a köpönyegét és sapkát, felkötötte az oldalszj-segélyével oldalára a panganétot és bakamódra sétálni indult. A mint sétálása közben szájában hatalmas virginiájával halad, véletlenül egy tiszttal találkozik. A tiszt ur elhalad mellette, de a pinczérből lett katona még csak egy „Links-schantot” sem csapott, nemhogy még szalutált volna. A tiszt kérdőre vonta azért, a mire azután azt válaszolá, hogy ő nem katona és ezért nem is tartozik tisztelni. A tiszt azonban nem sokat tréfált a rezzerista módon katonának öltözött egyénnel, hanem az őrségre kísértette. A pinczér reszketett, mint a kocsonya, de féltelme csak azután hágott tetőpontra. A szolgálati szabályzat értelmében ugyanis az őrség mellre szögzett fegyverrel a kiadott jel-szót, illetve őrszavat kérdezi az állomási tisztektől, ha az az őrséget látogatni jő. Mikor a tiszt a főőrség elé jött, a pinczér a „Halt! Verda!?” szavakra s a „Poszton” levő baka készentartott fegyverétől úgy megijedt, hogy már azt hitte, miszerint keresztül fogják löni. Az átélt izgalmas percek után a tiszt behívta az előtte ismeretlen egyént szobájába és a köpönyegét, sapkát és kardot levetette vele s úgy bocsátotta haza. A pinczér hazaballagott a vendéglőbe, a hol a baka már türelmetlenül várakozott reá, mert távozni akart, de minő nagy volt a baka féltelme, mikor a pinczér előadta a történeteket. A gyalogos hajadon fővel köpenyeg és panganét nélkül távozott a laktanyába. Most bizonyosan a „dunkli”-ban átkozza, azt a pillanatot, mikor beleegyezését adta arra, hogy a katona mundért magára vehete.

— **Értesítés.** Értesítjük a t. közönséget, hogy augusztus hó 27-től kezdve a gőzfürdő szerda délután a nők, csütörtök délután a férfiak részére ismét megnyílik. *Az igazgatóság.*

— **Pir a leány arcán.** Egy polgár panasza ment a rendőrkapitányhoz, hogy a cselédleánya meglopta. A leány is ott volt, de tagadott mindent, a mikor a kapitány vallatta.

— **Én nem loptam semmit sem, kapitány ur, nem is vallhatom be.** Csak nem vállalom magamra, ha nem igaz?

A kapitány előszedi a legügyesebb kereszt-kérdéseket, de semmire sem megy velük, mert a leány alhatatosan megmarad a tagadás mellett. A kapitány már dühös és kiküldi a leányt.

— **Azt hiszem kérem, szól a panaszló polgárhoz, ez a leány ártatlan.**

— **Miről gondolja ezt?**

— **Arról a bizonyos pírrol, mely az arcán honolt.** Ez a pír a legnagyobb bizonyítéka az ártatlanságnak.

— **A gazda elmosolyodik, megcsóválja a fejét és ezt mondja:**

— **Kérem, én más nézetem vagyok.** Nem az ártatlanság jele az. Az én tenyerem varázsolta a leány arcára. Mielőtt ide jöttünk, kétszer — *jól képentöröltem* . . .

— **Ebzárlat.** A Szirma utcában veszett kutya több más kutyát megmarván, a hatóság a város belterületére 40 napig tartó ebzárlatot rendelt el.

— **A kik a szini pályára vagy balettre készülnek,** rendkívül előnyös föltételek mellett nyernek kiképeztetést a hatóságilag is

támogatott temesvári színművészeti képezdében, mely 7 év óta a legszebb sikerrel teljesít feladatát. Etanintézet teljesen egyenlő értékű a budapesti színiképezdéssel és legfőbb hivatása az, hogy míg Budapesten erre a pályára csak óriási költségek árán juthatni, a temesvári szini képezdében a sokkal olcsóbb életmód és mérsékelt tandíj mellett a szegényebb sorsuak is elérhetik céljukat s bármely elsőrangú színházhoz szerződhetnek. Rendkívül nagy előny az is, hogy míg a budapesti hasonló tanintézetek internátussal nem rendelkeznek, a temesvári szini képezdében a vidékről érkező leányok legmegfelelőbb felügyelet mellett a tanintézet lakosztályaiban nyernek lakást és ellátást megfelelő olcsó áron, a szegényebb sorsuak pedig tandíjmentességben is részesülnek. Nagy előnye e szini képezdének még az is, hogy külön balett iskolával is rendelkezik, már pedig köztudomásu, hogy a balett táncz előtt nem csak az egész ország, de az egész világ nyitva áll, a mennyiben e pályán nyelvismeret nem szükséges. A fölvételhez akár a szini pályára, akár pedig a balettre nem szükséges felsőbb iskolai bizonyítvány, csupán csak az elemi iskola végzettsége a mennyiben a szükséges tantárgyak a tanintézetben adatnak elő. Férfi növendékek 16—28, leány növendékek pedig 14—25 éves korukig vétetnek fel. Levélbeli kérdézőkódések válaszbellyel ellátva a „Színművészeti Képezde Igazgatóságához” (Temesvár, Belváros, Jenő herczeg-utca 6. szám) címzendő.

x **Intézeti fehéreneműeket** és más divatáru cikkeket legcélszerűbb **Braunfeld Sándor** áruházában beszerezni, a mennyiben ez az egyedüli üzlet, hol a legszorosabb **szabott ár** minden egyes cikkben láthatóvá van téve és a túlfizetés ki van zárva.

Tíz éves fiamnak csere-helyet keresek.

Hennel Károly iparos Szepesváralján.

Férfiaknak ingyen !!

olyan új találmányu orvosságot, mely az elveszített erőt újra mehozza. Próbacsomagot s egy száz oldalos könyvet postán, jól becsomagolva, ingyen kapják mindazok, a kik érte irnak. Ez a legbámulatraméltóbb csodaorvosság, mely megmentett ezeket, a kik fiatalkori kihágások folytán nemi bajokban, szifiliszben, valamint elveszített férfiőben szenvednek. Ez okból elhatározta az intézet, hogy egy ingyen csomag orvosságot magyarázó könyvvel együtt mindenkinek ingyen küld. Ezzel a házi orvossággal a baj otthon gyógyítható s mindazok, a kik a fiatalkori kihágásokból származó nemi bajokban szenvednek, otthon gyógyíthatják magukat. Ez a gyógyszer közvetlenül azokra a szervekre hat, a hol a megerősödés szükséges, csodálatos eredménnyel gyógyítja az évek óta tartó betegségeket. Öreg, fiatal egyaránt irhat a State Medical Institute-nak az alant jelzett címre, a honnan a csomagot rögtön elküldik. Az intézet leginkább azokat akarja megmenteni, akik kezelés céljából az otthonukat nem hagyhatják el. A próbacsomag megmutatja, hogy mily könnyen gyógyíthatók ebből a rettenetes bajból otthon. Az intézet kivételt nem tesz. Mindenki irhat érette bárholnan magyarul, mire titoktartás mellett, postafordultával egy ingyen csomag orvosságot kap magyarázó könyvvel együtt. Irjon még ma. A csomag oly szépen be van csomagolva, hogy tartalmát senki sem fogja megtudni. A levelet így kell címezni: State Medical Institute, 71 Elektrom Building, Fort Wayne, Ind. Amerika.

A levelek mindig bérmentesítendők.

x **Intelligens családból** gyermekeket teljes ellátásra elfogad egy izr. magányos uri nő, hol tiszta izr. konyha van és a gyermekek házi nevelésben részesülnek. — Bővebbet **Rosenberg Mór** divatáruházában, Miskolcz.

A furfangos rendőrök,

vagy
nincs többé tolvajlás,
avagy
a liszt, krumpli és szalámi.
— Igaz história két képben. —
Első kép.

Színhely: Rendőrség. Idő: Nappal.

Özvegyasszony:

No már kapitány ur, mégis szörnyű,
Kamarából minden lábra kel,
Krumpli, szalámi — bár nem könnyű,
Tudom, nem bírná Ön se fel —
A maga lábán messze halad
Krumpli, szalámi,
Liszt, vagy akármi
Nem marad ott egy árva falat!
Üres-zsák, szalámi-bőr, krumpli-haj
Mutatják, hogy duskalkodott a bivaly.
Mert tanum rá Nőszí, Dóczi,
Hogy a kamrám nem brunóczy.
Nem kísértet, tolvaj az,
A kire szól e panasz.
Kérem, a kamrám nékem kapitális,
Elismeri tán a rendőrkapitány is!

Seprő (a sarokból megelevenedve előugrik, s mint *Ujságíró* szerepel):

Hallod rendőrség e panaszt.
Mely a szemből könnyet fakaszt;
Ha ezt bosszulatlan hagyod:
Nem érdemelsz te több tavaszt!

Kapitány: (Mérgeesen a Seprő felé rug)

Adta hitvány, szájhős, firkász!
Ki minket lapba kifirkálsz,
Meglásd, még ez bajt okoz:
Oldalunkon lóg a spédünk . . .
Mit fecsegsz te folyton nekünk,
Hisz a rendőrség nyomoz!
Lásd, mily bölcs a policzia
Azt is tudjuk. Uram-fia,
A tettesek kicsodák?
Tudjuk, hogy nem mások ezek,
Mint „ismeretlen tettesek.”

Özvegy és Seprő: (Duett)

No ki látott ily csodát!
Ez már zseniális,
Habár kapitány is.
Aranyat ér az esze:
Fogd meg a semmit — nesze!

Kapitány: (Elragadtatással, „a la prima-donna” couplézik)

Ha az utcán éjfél tájban
Bödörögsz, csak eredj bátran,
Rablótól mitse félj.
Habár sötét az éj.
Lásd, ott a rossz malom alatt
Rejtőzik két kardos alak.
Alszik, tán azt gondolod?
Ostoba dolog!
Hát micsinál?
Nem szundikal.

Seprő:

Alszik a gonosz!

Kapitány: (Kecsesen)

Nem biz' a! Nem biz' a!
Erélyesen nyomoz!
(Repetito)

Mind (nevetve)

Hahaha!
De hamis, de infámis
Még az r. kapitány is!

Kapitány:

Estenden az utca-sarkon
Befordul egy szép kisasszony.
A szendeség maga.
Vele van a — „mama“
Egy uniformás délczeg alak
Csörtetve utána szalad.
Szeretné tán? Azt gondolod?
Ostoba dolog!
Hát mit csinál?
Nem kurizál . . .

Seprő:

Csipkedi a gonosz!

Kapitány: (Dévajúl)

Nem biz' a! Nem biz' a!
Erélyesen nyomoz!
(Rep.)

Mind (kaczagva)

Hahaha!
Milyen gon-gon gonosz!
Erélyesen nyom-nyom-nyomoz!

Kapitány (kikiált):

Rendőrség ide mellém!

Rendőrök hada (bebukdácsol):

Seprő: Itt a fakirok bús hada!

Kapitány: Hallja, de pimasz maga!
(a legénységhez ordítva):

El hárman e jó asszonynak
Kiüresített kamrájába.
Lesre lapulva ott belebujtok
Egy lisztes és egy krumpilis zsákba.
A harmadik szalámi gyanánt
A rudra akasztja magát!

Mind (kézzel egymásba fogódzva és kör-
tánczot járva):

Óh, mily zseniáltság!
Hazug minden állítás,
Mely rólatok rosszat költ
Tudja meg az egész föld!
Andrások hada mily hős nép.
Éljen a rendő-rendőrség!
(Táncz tovább.)

Második kép.

Színhely: kamra. Idő: éjféli.

I. rendőr (lisztes zsákba nyakig bekötve):

A szellem óra elközelge már . . .

II. rendőr (krumpilis zsákban szintugy):

Fogd be a pofád, aludj, vén betyár!

III. rendőr (mint szalámi, a rudon lógva)

Szeretnék már magamba falni ó!
Éhes vagyok, akár a konflis ló

I. rendőr:

Csendben legyünk, a tolvaj észrevesz,
Nem jön s szemünk hiába éjjelez.

II. rendőr:

Ha még tovább beszéltek, vakapátok!
Hozzátok verem ezt a falapátot!
Ha kotyog a bagóleső
A tolvaj úgy nem jó elő.
Éjfél ütött, aludjatok.
Majd felvernek a tolvajok!
(Vad hortyogás terzett-ben)

Tolvajok (betörnek, majd a horkolástól vissza-
riadva tanácskoznak):

I. tolvaj (a lisztes zsákban levő fejére egy
másik zsákot huzva, szaval):

Aludj tovább, vén dalia!
Üssön meg az istennyila!

II. tolvaj (a krumpilis zsáknál szintugy):

Pihenj tovább, te hős fakir,
Hogy öljön meg a légy-papir!

III. tolvaj (a szalámi-rendőr lábát a geren-
dához köti):

Ne háborítsák álmaid,
Fejjel lefelé állj ma itt.

(Mindent összepakolnak, rágyujtanak és az
„Éjjeli lepkék“ cz. keringőt füttyülve tovább
sétálnak).

I. és II. rendőr (felébredvén, zsákbarottan
a földön henteregnek)

Ördög, pokol! Én zsákba vagyok varrva!

III. Rendőr: (felriad, leugrik, de a lábánál
fogvást csüggve marad)

Ereszszed el a lábamat, te marha!

Holdvilág: (bekukucskál, de rögvést kaczagva
kirohan).

Ujságíró. (Mint *Morál* a színen sirva meg-
jelen és Farkas „Kenyér“ czimű költe-
ményéből szaval)

Szegény asszony, özvegy asszony,
Gond és kétség ne aggasszon!
Ha laknak a fejünk felett:
Mégfogja a tetteseket.
Valami csodás baleset!

R. T.

CSARNOK.

Emlékezzünk . . .

Elbeszélés.

Irta: G. J.

Régi, szürke, hétköznapi történet, meg-
történt már százszor, meg fog történni még
többször is, s hogy pedig mégis leirom, azért
van, mert egyik hőse oly közel állt hozzám,
— hiszen oly jó barátom volt.

Mint barát önzetlen igaz, s mint ember
páratlan, nemes, becsületes.

S talán ez is volt végzete, meg hogy na-
gyon. — nagyon szeretett! . . .

A kik ismerték szegény fut, hamar el-
felelték, pálczát törtek felette könyelműen.

— „Bohó, ábrándos, — talán beteges,
poeta lélek volt.“

Nem csodáltam!

Ez az őrzült kor mivel törődik ma? Semmi-
vel. Hát ráérünk ma egy ember életével,
sorsával, történetével libelődni? Volt nincs!
Rávágunk a hirre valamit, ezt vagy azt,
azzal rohanunk tovább. — Egy emberrel
több vagy kevesebb — ki érzi ezt ma még!

Legjobb barátom volt! Együtt nőttünk
fel és koptattuk az iskola padjain nadrágain-
kat, az egész középiskolán keresztül. Együtt
rázogattuk az egyetemen is a jogtudomány
szárazfáját.

Nagyon összeillettünk. Vig, jókedvű fiu
volt, a ki éppen úgy nem tartotta magára
nézve kötelezőnek a kor esze-veszett hóbort-
jait, mint én.

Mikor valami szepet, vagy tragikus dol-
got olvasok, mindig eszembe jut szegény
szerencsétlen Pista barátom.

Elvonulnak olykor-olykor szemeim előtt
azok a téli esték, mikor Pesten szerény,
harmadik emeleti szobácskánkban cserél-
gettük ki gondolatainkat. — Szőnyegre ke-
rültek egymás után a napi események, po-
litikai, társadalmi kérdések. — Neki mind-
egyikről meg volt a maga sajátos nézete;
— minden kérdésbe annyi eszmét, annyi-
lelket tudott önteni.

Csak egyről nem beszélt soha szívesen,
behatóan; — a nőkről.

Faggattam, hogy szélsőségbe esik, nem
szabad így gondolkoznia egy 22 éves fiatal
embernek.

Ez nem vall egészséges erkölcsi felfogásra.
— Tagadóan rázta a fejét.

— Számos nő ismerősöm van, ezt te tu-
dod legjobban, otthon is — itt is. Sokszor
kétségbeesetten kerestem, kutattam az után,
hogy kitéphessem a bennem immár meg-
csontosodott nézetet felőlök; — hasztalan,
— nem sikerült. — Egyik olyan, mint a
másik. Hiú — önző és üres! — Nem, én
nem fogok szerethetni soha, mert nem fogok
közöttök találni eszményit, a minőnek én
egy nőt képzelek!

De ha igen?! . . . nem. Soha.

Oly hévvel, tüzzel telt érvelést indított
ellenem, hogy nem vehettem fel a harczot.

Hogy mégis mondjak azért valamit, meg-
ráztam egy kicsit a vállát. Pista, Pista! . . .
Ábrándozás az élet megrontója.

— Nosce te ipsum. Ő is ember volt és
nem ismerte magát.

Nyár elejére kívánczolt az idő, mi már
itthon voltunk. Pistánk ott sétálgatott az
utcán, csak úgy czéltalanul, terv nélkül
járkált.

Ott látta meg azt a szőke leányt, csak
ugy hirtelen, röptében, s valami már ugy von-
zotta utána.

Nem tulajdonított neki semmi fontosságot,
ki is tulajdonitana? Fiatal emberek szokása.
Egy ismerőssel majd több, vagy kevesebb . . .
mit tesz ez ma? Különben ugy is illik.

Értette a módját, pár nap alatt megis-
merkedtek.

Egyszerre csak kezdtük észrevenni, hogy
szokott társaságából, közülünk gyakran el-
marad.

Minden szabad idejét ott töltötte annál a
szőke leánynál és nála is maradt örökké,
haláláig. legalább lelkileg.

Van e oly toll, mely le tudná írni, oly
képzelet, mely végig tudna vezetni bennün-
ket azon a lelki processuson, mely annak
a fiúnak lelkében végbemehetett?

Hogy miért, mikor és mennyire szerette
meg azt a lányt, ki tudná megmondani?
Erre nem lehet theóriákat felállítani, ez
mindenkinél egyéni. Elég az hozzá, hogy
már szeretett . . .

Forrón, igazán, eszményien: először és —
utoljára.

Egész gondolatkörét az a szőke leány
foglalta le. Munkában elfáradva, csak nála
pihent meg forró agya.

Nem volt semmiképen a régi.

Nem futó szalmatüz volt az ő szerelme,
sem muló felhevülés talán, hanem fokozato-
san fejlődő, igaz, szenvedélyes szerelem.

Hónapok teltek el!

Már nem tudta magát tovább tartóztatni,
érezte, hogy megfojtja az a valami!

Szép nyári este volt, éppen arra való idő! Feltárta lelkét, háborgó belsejét annak a leánynak, elmondta iránta érzett lángoló szerelmét, nem titkolva el előző életének téves nézetét, s hogy most mily édes a csalódás.

Az a szép szőke lány remegve hallgatta az epedő fut; ráemelte az öröm tűzében izzó szemét, forró kezével megszorítva imádója kezét, csak ennyit birt mondani:

— Megértettem, köszönöm...! Boldog vagyok!

Isteni pillanatok voltak ezek... hisz oly kevésszer lehet az ember oly boldog, mint ők voltak ekkor.

Édes boldogságban pergettek le hónapok, mind jobban és jobban egymáshoz szoktak.

Hol együtt, hol külön-külön álmodoztak az édes, szép jövőről; alkottak rózsás ábrándképet, átszőve a boldogság színeivel, mikor egymáséi lesznek a sirig Isten és emberek előtt.

Kétszer hullatta már el az öreg Avas lombjait, rajtok nem változtatott az idő semmit.

Ő nem kérte, maga ígérte meg az a lány, hogy várni fog. Még úgy is csak most lépett a nagy lányok sorába.

— Édes Bellám! — így szólt barátom egyszer — Mindennap jobban és jobban érzem, hogy nélküled nem élhetnék, életem, sorsom örökké össze van forrva veled, vajh nem fog-e a türelmed elfogyni, nem fogsze megenni várni, míg pályafutott lettem?

— Soha... Örökké a tied akarok lenni — válaszolt a leány, miközben a szemrehányás látszott arcz kifejezésén. Hát csak egyszer is éreztettem-e veled, hogy türelmetlen vagyok? Édes az a várakozás, melynek jutalma te lész, ki engem oly igazán szeretsz! Hűtelen pedig nem leszel soha, ugy-e Pista? Én érzem azt!

— Soha! Az idő igaz és mindent megdönt a mi nem az. — Évezredek történetéből levont nagy igazság. Jól megjegyjezd Bellám, hogy ezt én mondtam.

A régi classikus görögök azt tartották, hogy: „Az emberek nagy boldogságát megirigyelik az istenek, és beleavatkoznak azok dolgaiba“.

Egy napon háztüznéző járt Belláékunál, valami adótiszt lent Bácskából, ugy komendálás folytán. — Rut szokás — ocsmány szokás!

Nem csinált belőle titkot a leány. „Férjhez akarnak adni — így szólt — csak hogy kettőn áll a vásár, aztán én ugysem leszek másé, csak a tied.“

Boldogan ölelték át egymást, egy hosszú csókkal pecsételve meg a mondottakat.

Nem ütött szeptet ennek a fiúnak a fejébe az, a mit hallott; — vakká tette a szerelem, gátat rakott éleslátása elé. — Hej pedig ha tágra nyitotta volna a szemét.

(Vége köv.)

Nyilt-tér.

Ertesítés.

Külföldön általánosan ismert és kedvelt tanmódom szerint minden férfi vagy nő **négy hónap** alatt megtanulhat **francziául** beszélni. **Hönigsberg Márk**, állami franczia nyelvtanár Hunyadi-utca 51. sz.

Utazáskor felette alkalmas!
Rövid használat után nélkülözhetlen.

Egészségügyi hatóság által megvizsgálva!
(Bizonyítvány Bécs, 1887. júl. 3)

Kalodont

Nélkülözhetlen
Fogcréme

A fogak tisztításához a szájvizek nem elegendők. A foghúson állandóan képződő ártalmas anyagok csakis mechanikai tisztítás által egy üdítő és antiszeptikus hatással bíró „Kalodont“ fogtisztítószerevel távolíthatók el, mely az összes művelt államokban a legkiválóbb szernek bizonyult.

A bőr ápolásáról.

A gyakori hamisítás megköveteli, hogy a védjegyek valódiságára figyeljünk. **Berger gyógy- és egészségi szappanjainak** minden hirdetésén, címkején borítékján, használati utasításán, sőt a szappanon is a védjegy látható, — miért is értéktelen utánzatokat ne fogadjunk el, mert csak a 30 éve forgalomban levő **Berger-féle szappannal (Hell G. & Co)** érhető kitünő siker. Minden Berger-féle szappan az itt látható védjeggyel van ellátva. Minden gyógyszertárban kapható. (III.)

Egy lakás,

mely áll egy nagy szoba, konyha, speiz és egy tágas műhely-helyiségből, minden hozzátartozókkal együtt

november 1-én kiadó

Értekezhetni lehet Sörház-utca 21. sz.
(Zurich-féle ház.)

Az emberiség

70 százaléka étvágytalanság, gyenge emésztés és rendellenes anyagcseréssel szenved. Bizonyára tapasztalták, hogy ez az általános jöletre, életkedvre s tettvágyra mily nagy befolyást gyakorol. E bajokban szenvedőknek csak legkisebb része tudja, hogy ez mily gyógyíthatlan betegségeket idéz elő. És mily egyszerűen lehet ezen segíteni! A mindennapi borozásunk Rohitschi „Tempeforrást“; maksi és idült bajoknál korán reggel (reggeli előtt egy órával) Rohitschi „Styriaforrást“ a legjobb és legtartósabb hatású.

Magyarországi egyedüli főraktár: **Hoffmann József**, Budapest, Báthory-u. 8.

Gyümölcs és szőlőbor készítő gépek.

Gyümölcs- és szőlő **sajtók**,

folytonosan ható kettős emeltyűszerkezetűvel és nyomó szabályozóval. **A munkaképesség 20 százalékkal nagyobb, mint bármely sajtónál.**

Hydraulikus sajtók.

Szőlő- és gyümölcs zúzó
és bogyómorzsolók.

Teljesen felszerelt szüretelő készülékek.

Szőlő és gyümölcsőrleők, aszalókészülékek gyümölcs és főzelék aszalására, gyümölcsvágó és hámozó gépek, legújabb szerkezetű szabad, önműködő „Syphonia“ gyümölcs és szőlővessző permetezők gyártatnak és szállítatnak jótállás mellett a legjobb kivitelben

MAYFARTH PH. és TÁRSA

gazdasági gépgyárak, vasöntöde és gőzhámor

BÉCSBEN, I. TABORSTRASSE 71. sz.

Kitüntetve 490 arany, ezüst és bronz éremmel. — Árjegyzékek ingyen és bérmentve. Képviselek, viszontelárusítók felvételnek

Hol voltál Barátom??

Voltam a Sötétkapu alatt

GIRET BÉLA

selyemfestő, művegyészet-tisztító; oly gyönyörűen tisztította ki a ruhámat, hogy nincs Miskolczon olyan üzlet, ahol oly sikeresen tisztítanak, mint Giret Bélánál. Hiszen Barátom, az ő műhelye is gőzerőre van berendezve és azóta oly olcsón tisztít és fest. — Nem is tudom, hogy tudja oly olcsón és olyan jól megcsinálni.

Isten véled Barátom, Giret-et igen ajánlom.

Miskolczi villamos vasut menetrendje.

A fővonalon reggel 6 órától esti 9-ig közlekedő rendes meneteken felül, mindkét pályaudvarba érkező és onnan induló vonatokhoz, alanti külön menetek rendszeresítettnek:

1. Tiszavidéki pályaudvar —	Vöröstemplom	: ind. 5:45 reg.	20. Gömöri p. u.	—	Népkert	: ind. 6:57 este	
2. Vöröstemplom	—	Gömöri p. u.	: " 6:05 "	21. Népkert	—	Gömöri p. u.	: " 7:15 "
3. Tiszavidéki p. u.	—	Városháztér	: " 6:00 "	22. Gömöri p. u.	—	Népkert	: " 7:45 "
4. Városháztér	—	Gömöri p. u.	: " 6:18 "	23. Tiszavidéki p. u.	—	Gömöri p. u.	: " 10:00 "
5. Népkert	—	Gömöri p. u.	: " 7:00 "	24. Gömöri p. u.	—	Vöröstemplom	: " 10:20 "
6. Gömöri p. u.	—	Népkert	: " 7:28 "	25. Vöröstemplom	—	Tiszavidéki p.u.	: " 10:45 éjjel
7. Népkert	—	Gömöri p. u.	: " 7:43 "	26. Tiszavidéki p. u.	—	Vöröstemplom	: " 11:10 "
8. Gömöri p. u.	—	Népkert	: " 8:04 "	27. Vöröstemplom	—	Tiszavidéki p.u.	: " 11:50 "
9. Népkert	—	Gömöri p. u.	: " 8:55 d.e.	28. Tiszavidéki p. u.	—	Városháztérig	: " 12:35 "
10. Gömöri p. u.	—	Népkert	: " 9:20 "	29. Városháztér	—	Tiszavidéki p.u.	: " 1:05 "
11. Seper szálloda	—	Gömöri p. u.	: " 10:40 "	30. Tiszavidéki p. u.	—	Városháztér	: " 1:30 "
12. Gömöri p. u.	—	Népkert	: " 11:06 "	31. Városháztér	—	Tiszavidéki p.u.	: " 1:45 "
13. Seper szálloda	—	Gömöri p. u.	: " 1:05 d.u.	32. Tiszavidéki p. u.	—	Városháztér	: " 2:00 "
14. Gömöri p. u.	—	Népkert	: " 1:43 "	33. Városháztér	—	Tiszavidéki p.u.	: " 2:15 "
15. Seper szálloda	—	Gömöri p. u.	: " 3:00 "	34. Tiszavidéki p. u.	—	Városháztér	: " 2:36 "
16. Gömöri p. u.	—	Népkert	: " 3:26 "	35. Városháztér	—	Tiszavidéki p.u.	: " 2:52 "
17. Népkert	—	Gömöri p. u.	: " 5:20 "	36. Tiszavidéki p. u.	—	Városháztér	: " 3:05 "
18. Gömöri p. u.	—	Népkert	: " 5:53 "	37. Városháztér	—	Tiszavidéki p.u.	: " 3:20 "
19. Seper szálloda	—	Gömöri p. u.	: " 6:25 este				

Magyarázat a menetrendhez:

A reggel 6 óra este 9 óra időközben, a Tiszavidéki p.-u.-ba érkező és onnan induló vonatokhoz való menetek, a menetrendben, miután ezen időben, ezen vonalon, állandó közlekedés tartatik fenn, felvéve nem lettek.

Szeptember hó 16-tól a 34. és 35. sz. menetek elmaradnak.

Az Ujhelyből éjjel 12 óra 30 perczkor érkező vonat késése esetén a 28. sz. menet 12 óra 45 perczig vár.

Az üzletvezetőség a menetekben esetleg beálló késésekért semmi szavatosságot sem vállal.

A 25. és 26. sz. -menetek helyi közlekedésre lettek bevezetve.

SIMON FRIGYES

kőfaragó mester

márvány és siremlékek nagy raktára.

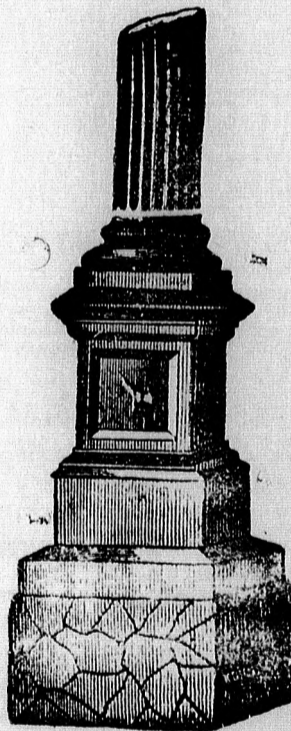
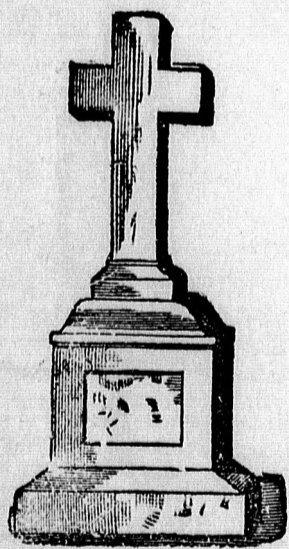
Miskolcz, Vay-ut 3. sz.

A melyen tisztelt, kegyeletől áthatott közönség szives tudomására hozom, hogy jelenleg egy külföldi cégnek **egyedüli szállítója** lévén, üzlettelepemet a kor kívánalmainak megfelelően, teljesen berendeztem. S hogy kegyeletét mindenki szívből s mégis olcsón kifejezze, van szerencsém ajánlani dusan felszerelt raktári telepemen levő

sirköveimet.

Ugymint sziléziai világos, sötét és fekete **márványokat**, sziléziai sötét és világos **gránitokat**, norvégiai kék **labradort**, valamint svéd fekete I., II., III. oszt. **gránitaimat**.

Továbbá ajánlom aranyosi természetű készült **sirköveimet**, mely a vidéken a legjobbnak van elismerve.

A nagyérdemű közönség szives bártfogását kérve, maradtam kiváló tisztelettel

Simon Frigyes.

Ugyanott egy jó házból való fiu tanulóul felvétetik.

Szabászat!

Van szerencsém a nagyérdemű hölgyközönség becses tudomására hozni, hogy jó hírnévnek örvendő varrodámban leánykákat a szabászat és ruhavarrás tanítására elfogadok.

Nagy gyakorlatom folytán külön rendkívül olcsó árban a szabászatot 5 óra alatt alaposan megtanítom.

Kmetty Julia,

Miskolcz, Szécheny-u. 41. (Máhr-ház.)

Egyéves önkéntesi egyenruhák

legelegánsabb szabással, legjobb minőségben, jutányos árban, részletfizetés mellett is **saját műhelyünkben** egyedül nálunk készítettnek el.

Helyben szolgálatban levők részére a nálunk felszerelt egyenruházatok javításait díjtalanul eszközöljük.

Kivánatra árjegyzéket bérmentve és ingyen.

KOKÁLY TAMÁS ÉS FIA

tiszti egyenruházati intézet
Miskolcz, Széchenyi-u. 60.